

illū repente recuperavit. **N**az post dies paucos
a piscatoribꝫ p̄scis captus q̄ annalū sorbuerat
tyranno donatus est. Accidit tandem q; adūsus
Dariū p̄saꝫ regem duxit exercitū. t q̄ **O**rtho-
thes p̄fectus **D**arij illū acie fuderit cepitq; t in
summo megalensis montis v̄tice suspendi iusse
rit. Et relictus aubus lacerandus q̄ vbiq; feli-
cissime in terra vixerat in aere miserrime expira-
uit. **N**utant oia q̄ sunt in hoc mūdo. t nihil ē
stable. nihil firmū nihil deniq; tutum. Ideo sa-
piens Ecclesiastes. ii. c. dicebat. Vidi in omni-
bus vanitatem t afflictionem sp̄s t animi: et
nihil permanere sub sole. **T**ertia rō q̄re in p̄nti
vita nullus potest esse brūs d̄ mortalitat̄. Om-
nes qui p̄ ad mortē tendim̄ cui man̄ poten-
tissimas. nullo ingenio: nulla vi. nulla arte. nul-
lo p̄cio euitare valimus. Instat ceruicibꝫ nr̄is
Si q̄s igit̄ dixerit aliquę btū eo q̄ diuīt̄s af-
fluat. statim respondebo. Non sic: non sic. q̄ di-
uites moriunt̄. **S**i q̄s affirmauerit aliū esse bea-
tum eo q̄ oībus delit̄s hui⁹ seculi p̄fruat̄. Ad
hoc respondebo. nequaq; sic est. q̄ post breuez
hanc vitā om̄es hoies morient̄. **S**i q̄s beatuz
reputauerit eum q̄ orbi vniuerso dominaretur
Clamabo t ego q̄ nec regna siue impia beatuz
hoiez reddūt. qm̄ t p̄ncipes t reges t purpu-
rati t imperatores oēsq; dñi morienſ. Et ideo cū
Lactantio excludimus dicete. iii. li. **S**umumuz
bonū qd̄ btōs facit non p̄t esse nisi in ea religi-
one atq; doctrina cui sp̄s immortalitat̄ adiun-
cta est. Igif̄ demus operāne decipiamur ipa-
lium bonorū suauitate atq; mundū audact̄ sub
pedibus habeam̄. eoq; tm̄ vtamur ut sicutādē
gueniamq; ad fruitionem illā beatā. ad quam
nos p̄ducat Jesus filius dei q̄ cum p̄fe t sp̄s
cto viuit t regnat in secula seculorū. Amen.

Gerimo vigeſūnūsecūdūs de gau-
dijs beatorū qui letabunt̄ ex visione
dei et dotatione corporū atq; habita-
tione in celo empireo.

Vultabunt san-
cti in glia. Illuminati pp̄he v̄ba sit
ista originalit̄. ps. cxlii. Lic̄ arta sit
via que dicit ad vitam q̄stum est ex pte v̄tu-
sorū actuum. Nihilomin⁹ facillima atq; suauis
ex consideratiōe futuri p̄mij. Inquit enim Ori-
genes sup̄ ep̄la Pauli. Sp̄s futurorū labo-
ribus requiem parit. Hinc Hiero. Eustochiū
v̄ginem in ep̄la ad eandem cōmonet. vt allicien-
tes blandicias seculi ad q̄ mens humana cōiter
inclinat̄ padisi recordatōe cōculcer. Ait ergo.
Quoties te vana seculi delectat ambitio. Quo-
tiens ibi videris aliqd̄ gloriosum. ad paradisū

mente trāsgredere. zesse incipe quo futurae.
Egredereq; paulisp̄ de carcere corporis tui: es
p̄sentis laboris mercedem aī oculos depinge.
quā oculus nō vidit t auris nō audiuit. nec in
cor bois ascendit. **H**ille. Idcirco vt in via dñi
expeditius fortiusq; bñ v̄luendo ambulem̄. de
creui in p̄senti f̄mone de gaudio btōꝫ v̄ba fa-
cere. **N**ō v̄tq; q̄ sit immēsum ostendem̄ maxi-
me ppter tria.

Primo ppter dei visionem.

Secondo ppter corporis dotationē.

Tertio ppter loci habitatiōe.

Qualiter p̄t videre essentiam diuī-
nām hō vel angelus. et quō nō om̄es
vident illā equaliter et quanta sit in il-
la visione iocunditas et delectatio.

Capitulum. I. **R**imo ostenda-

Mus q̄ sit copiosum gaudīi btōꝫ
pter dei visionem. de qua tria sunt
consideranda.

Primum dic̄ possibilas.

Secondū inequalitas.

Tertium iocunditas.

Primū considerādū d̄ possibilas. **U**bi in-
uestigandū est. vtrū possit q̄s hō vel angel⁹ vi-
dere dēū in sui essentia siue facie ad faciē. **E**t p̄
pte vera t affirmatiua dicimus q̄ sic. Nam vt
dicunt doctores in. iii. di. xl. **E**t ē de h̄ glosa
sup̄ illud psal. Ostendā illi salutare meū. **T**ota
merces est visio. t ad hoc facit auctoritas apli
qui. s. ad Chorin. xiiii. c. ait. **V**idemus nūc per
speculū in enigmate: tunc aut̄ facie ad faciez. **E**t
iterū ibi. **N**unc cognosco ex pte. tūc cognoscaz
sicut et cognitus sum. Et xps. Ch. v. ait. Be-
ati mūdo corde: qm̄ ip̄i dēū videbunt. **E**t mat.
xxvii. c. **A**ngeli eorū semp̄ vident faciem pris-
mei q̄ est in celis. **S**ed nonnulli arguūt p̄tendē
tes p̄bare q̄ nulla creatura p̄t videre diuinaz
essentiam. **E**t hoc triplicis. **P**rimo auctoritate
Secundo rōe. **T**ertio exemplo. **P**rimo probat
auctoritate. **N**az scribit̄ Joh. i. c. **N**eum nemo
vidit vnq;. Que v̄ba sic p̄leq; Aug. ad pau-
lam de videndo dēū. qm̄ sicut natura incoru-
ptibilis ita t natura inuisibilis. **E**t Chrys. su-
per Johem exponens dictuꝫ p̄ allegatū inquit
Idipm qd̄ deus est nō solū p̄phete: s̄ nec an-
geli viderūt nec archangeli. **Q**uod em̄ creabil̄
nature est qualit̄ videre poterit qd̄ increabile ē
Et Aplus. s. ad Thimo. vlti. ca. dicit de deo.
Solus habet immortalitatē: t lucē habitat in-
accessibilē: quam nullus vnq; videre potuit: s̄
neq; p̄t. **E**t Dionysius lib. de mysticatheolo-

gia ait. Deus inuisibilis est et incognoscibilis oem
sensum supans et omnem intellectum. Secundo
arguitur. Non cognoscentis ad cognitum opor-
tet esse proportionem. cum cognitum sit perfectio co-
gnoscentis. Sed nulla est proportio creature ad
creatore. quod in infinitum distant. quod nulla creatura
potest videre diuinam essentiam. Tertio istud vi-
detur posse probari exemplo. Nam Exo. xxxiiij.
ca. habet. Qualiter dum loquere deus Moysi
cui apparebat in sigillis vel specie creatura. Moys-
es dixit. Ostende mihi gloriam tuam. id est simili-
tudo delira. Ostende mihi te ipsum sicut vide-
ris in gloria. Et dominus respondit ei. Non poteris
videre faciem meam. Non videbit me homo et vi-
uet. Et infra. Posteriora mea videntur. faciem au-
tem meam viderem non poteris. Pro solutione pre-
dictorum intelligentia veritatis notare debemus
tres catholicas propositiones sequentes Alex-
andrum de ales in primo volumine summe. Et
Bonaenturam in suo. i. di. iii. Et Tho. i. pte. q.
vii. Prima veritas. Quae essentia dei videri non po-
test oculis corporibus. quod deus incorporeus est
vnde nec sensu nec imaginatio videri potest: sed so-
lo intellectu. Et si dicere quod deus potest videri ab
hominie visione imaginaria. quod dicitur Isa. vij. ca.
Vidi dominum sedentem super solium excelsus et eleua-
tum. ut visio imaginaria a sensu originem ha-
bet. quia fantasia est motus factus a sensu simi-
lum. ut dicitur. iij. de anima. ergo deus sensibili-
ter visione videri potest. Respondet Tho. quod
in visione imaginaria non videtur ipsa dei essen-
tia: sed aliqua forma in imaginacione formata re-
presentans deum sicut aliquem modum similitudinis
put in scriptura diuina per res sensibiles metha-
phorice describuntur. Secunda propositio quod nul-
lus homo vel angelus potest videre diuinam
essentiam visione intellectuali. propria vi nature.
Ratio est simili Tho. in. iii. summe contra gentiles.
quod est superioris nature proprium. non
potest consequenter natura inferior: nisi per actionem su-
perioris nature cuius est proprium. Sicut aqua
non potest esse calida nisi per actionem ignis. Vi-
dere autem deum per ipsum diuinam essentiam est pro-
prium nature diuine. Operari enim simili propriam
formam est proprium cuiuslibet operantis. nulla
ergo intellectualis substantia potest videre deum
vel diuinam essentiam nisi de hoc faciente. Et
hoc est quod dicitur ad Romanos. vij. c. Gratia
dei vita eterna. quod videre diuinam essentiam con-
uenit intellectui creato per gratiam non per naturam.
Tertia propositio. Quae videntes per essentiam deum
licet apprehendant essentiam diuinam. non tamen comprehendunt.
vident namque essentiam diuinam infi-
nitam. sed modo finito. nam illud comprehenduntur quod perfecte cognoscitur. perfecte autem cognoscitur

qd tamen cognoscitur quantum cognoscibile est. Unde si
illud quod est cognoscibile per scientiam demonstra-
tiuam opinionem teneat. ex aliqua ratione probabili
concepta. non comprehendit. puta si hoc quod est
triangulum habere tres angulos equales duobus
rectis aliisque per demonstrationem cognoscatur compre-
hendit illud. Si vero aliquis opinionem eius accipi-
at per hoc quod a sapientibus et philosophis ita dicitur
non comprehendit ipsum. quod non pertinet ad illum
perfectum modum cognitoris quo cognoscibile est.
Nullus autem intellectus creatus perfingere potest
ad illum perfectum modum cognitoris diuine es-
sentie quo cognoscibilis est. Quia cum essentia
diuina sit infinita infinite cognoscibilis est. et in
tellectus creatus non potest illam infinite cogno-
scere. In tamen enim aliquis intellectus creatus dicit
uiam essentiam perfectius vel minus perfecte co-
gnoscit in quantum maiori vel minori lumine glo-
rie perfundit. Cum ergo lumen glorie in quoque
intellectu creato receptum non possit esse infinite
natum. Impossibile est quod aliquis intellectus crea-
tus deum infinite cognoscatur. Probanus ista per
Augustinum quod in lib. de cognitione vere vite ait.
Deus est spuma incomprehensibilis. Et in. xij. li
bro de ciuii. dei. ca. xij. inquit. Quicquid scien-
tia comprehendit scientis apprehensionem finitam. Et
idem ad paulam de videndo deum. Aliud est vide-
re. Aliud totum bidendo comprehendere. videtur quod
necessarium persens sentire. Comprehendit quod ita vi-
detur: ut eius nihil lateat: cuius fines conspici
possunt. An cu deus sit infinitus: nulli creature est
comprehensibilis. Quis igitur non admiretur pariter
et collaudet infinitam celitudinem summi dei: que
licet tot milia milium angelorum et hominum clare
videantur et intelligantur summe bonum. summe felicem
summe gloriosum. summe sapientem. summe pulchrum.
summe delectabile. summe desiderabile. summe poten-
tem. summe iustum. summe clementem. summe dignitatem.
summe regnante. et similia. Tamen in his excedit ad-
huc incomparabiliter cognitores illorum. Soluenda
ergo iam sunt objecta. Et ad auctoritates atque
exemplum dicimus. Quod deus in sua essentia videri
non potest visione corporali. neque propria vi nature.
visione intellectuali. Sed tali visione videri po-
test cum adiutorio ipsius dei illuminantis et ele-
uantis intellectum creatum ad suam beatam vi-
sionem. Nec sic etiam videri potest a creatura
visione comprehensionis. ut ita est predictum. Ad ro-
tam quod in trium adducta fuit ruridet Tho. quod propor-
tio dicitur duplicit. Uno modo certa habitudo vnius quanti-
tatis ad alteram. Alio modo quelibet habitu-
do vnius ad alterum hoc modo secundum potest esse pro-
portionio creature in deum in quantum se habet ad ipsum ut ef-
fectus ad causam aut potentia ad actu. Et simili
hoc intellectus proporcionatus esse potest ad

cognoscendū deū. **E**t ut clarius loquar. **A**lia est p̄portio s̄m q̄titatem. vtp̄ta est proportio aque in duabus vasis eiusdem p̄tinentie: et sic nō est p̄portio inter deū et creaturā. **E**st alia p̄portio s̄m quandam attingentiā siue ordīs conuenientiā. et sic est p̄portio inter guttulā aque et aquā oceanī: etiam si esset infinita. hoc mō ē p̄portio inter intellectū creatū angeli vel hoīis et ip̄m deū. **E**x quo Aug⁹. dicit li. xiiij. de tri. **E**o anima imago dei est quo eius capax est: et particeps esse potest. **C**ūd̄m p̄siderādū de btā visione dei dīr̄ unequalitas. licet eī tot milia milii angelorū et hoīm videant essentiam dei. tñ non omnes equaliter vident. **V**nde saluator nr̄ Johān. xiiij. c. dixit. In domo p̄ris mei māsiones multe sunt. vbi glo. i. diuersa premia meritorū. **H**ec autem unequalitas s̄m Tho. vbi. s. erit p̄ hoc q̄ intellectus vnius habebit maiore virtutē seu facultatē ad videndū deū q̄ ali⁹. **F**acultas vno videndi deū vt dictum est nō competit intellectui creato s̄m suā nām: s̄ p̄ lumen glē qđ intellectum in qđam dei formitate cōstituit. **V**nde intellectus plus p̄cipans de lumine glē p̄fectius deū videbit. Plus autē p̄cipabit de lumine glorie q̄ plus h̄z de caritate. **Q**uia vbi est maior charitas ibi est maius desideriū. et desideriū quodāmodo facit desiderantē apūm et paratū ad susceptionem desiderati. **V**nde qui plus habet de charitate p̄fectius eum videt: et cū maiori btitudine. **S**i vno aliq̄s obstarer ex vbo Johānis. qui p̄ma canonica. c. iij. ait. Videbimus cū sicuti est. sed ip̄eyno modo est. q̄ vno mō videbit ab omnibus. et sic non p̄fectius ab vno q̄ ab alio. **R**ndere possumus s̄m Tho. q̄ cum dicim⁹. videbim⁹ eum sicuti est. aduerbiū determinat modū visionis ex pte rei vise. vt sit sc̄sus. **V**idebimus eū ita esse sicuti est. q̄ ipsiū esse eius videbinus qđ est eius essentia. **N**on autē determinat modū visionis ex parte videntis. vt sit sensus q̄ ita erit p̄fectus modus vidēdi sicut est in deo p̄fectus modus essendi. **Q**uare diuersitas illa videndi non erit ex parte obiecti. q̄ idem obiectum omnibus p̄sentabif. s. dei essentia. **S**ed erit p̄ diuersam facultatem intellectus nō naturalem: sed gloriosam. **C**ertius considerandū de visione dei dicitur iocūditas. **E**rit vnicuiq; videnti deū tanta iocūditas et plena leticia vt in illa omne homis desiderium quiescat nihilq; amplius appetat. **R**atio est s̄m Riccardū in. iij. di. xlīx. q̄ vnuquisq; natura liter appetit suam p̄fectionem. **S**ecundaria vero humani intellectus p̄fectio cōsistit in p̄fectiōe sui actus qui est intelligere. **M**unq; autē actus intelligendi est p̄fectus: nisi fit respectu nobilissimi intelligibilis et nobilissimo modo intelligē

dt. **N**obilissimū intelligibile est deus. nobilissimus modus intelligendi est intelligere ipsū in sui substantia. **E**x quo tam amabilis tamq; grātissima est visio illa: q̄ si quis p̄poneret alicui beato. vellit ne p̄ milia milium annorū esse in h̄ mundo absq; hoc q̄ videret deū. haberetq; omnes diuitias. omes thesauros. omes pecunias omes p̄ciosos lapides. omnia localia. omnia regna mundi. omnia delicate cibaria. omnem virorum clarissimorū famam et gloriā. ac desiderabilia queq; que in hoc seculo possunt esse. statim clamaret. **D**iscede a me et sine me esse in deliūtis visionis dei que sola incorporaliter excedit quilibet temporalia bona. quilibet temporalia gaudia. quilibet p̄horū scie. itiā. quilibet regū et impatorum p̄minentia. **H**inc Aug⁹. lib. iij. de libero arbitrio ait. **T**anta est illa pulchritudo iusticia et incomutabilis lucis eterne q̄ si nō liceret in eo morari plusq; vnius diei ho. a. propter hoc solum innumerabiles anni huius vite pleni circūfluentia bonorū temporaliū recte me ritoq; contemnerent. **E**t li. x. de ciui. dei. c. xv. inquit. **I**lla nanq; beata visio dei tan. e pulchritudinis visio est et tanto amore dignissima vt si ne hac quibuslibet alijs bonis preditū et abundantem non dubitem p̄tinus infelicissimū dīcere. **E**t Apostolus. j. ad Chorin. c. q̄. **O**culus non vidit et auris non audiuit. nec in cor hominis ascensit: que p̄parauit de his qui diligunt illum. **C**uz autem experiemur ea admirabimur et letabimur scientes multo vberiorem esse felicitatem ip̄am sanctorū q̄ rumor qui insonat nr̄is auribus in hac vita. **S**icut factum legim⁹ dēre gina Gabba: que venit a finibus terre ad Salomonem audita fama ip̄ius. vt dīr̄. iii. **R**c. x. c. **H**ec cum considerasset sapientiā Salomonis: vidissetq; domū quaz edificauerat: et cibos mēse ciuis. et habitacula fuorū et ordinem ministriū vestesq; corū et pincernas et holocausta q̄ offerebat in domo domī. non habebat ultra spīritum. **D**ixitq; ad regem. **G**erus est s̄mo quez audiui in terra mea sup s̄monibus tuis et super sapientia: et nō credebam narrantibus mihi donec ip̄a veni et vidi oculis meis et p̄bui q̄ media p̄s mihi nunciata non fuerit. **B**aior est sapientia tua et opera tua q̄ rumor quez audiui. **B**eati viri tui et beati fui tui q̄ hic stant coram te sp̄ et audiūt sapientiam tuam. **O**rigis p̄clarum illum diem cū anima nr̄a ad visionem illā diuinā attinget. **L**operiet p̄fecto tñ esse illius visiōis delectationē q̄ merito dicere poterit. **O** deus dulcissime beati q̄ te querūt. beati q̄ te habent. beati q̄ te vident. beati q̄ habitant in domo tua. beati deniq; q̄ mundo spreto te verū et summū bonum desiderat.

Con origine dotti corporum beatorum
et de numero atque conditione illarum.

Capitulum. ii.

Secundo ostendimus
quod sit copiosum et immensum gaudium
dotis propter corporis dotatiorum, de qui
bus dotibus tria consideremus.

Primo originationem.

Secondo distinctionem.

Tertio conditionem.

Primo consideremus originatum, vii. scilicet origo
dotti in corpore nostro. Ad quod ita dicit Riccard.
in. iij. di. xlvi. **O**rigo erit a deo per creatio-
nem ut quodammodo improbabilitate dicunt. **A**nno proposito
quod dotes erunt in corpe a beatitudine aie per quondam
reducentiam. quod de illis creabit in corpore nostro
per meritum animae. quod in via et sibi et corpore suis
glori meruerunt. **N**el potius probabiliter. quod ori-
go illarum dotti erit a deo. non tamen per creationem: sed
mediante beatitudine anime. quod sicut dicit Augustinus. in
epistola ad Diostorium. **T**am potentem fecit deus animam
ut ex eius plenissima beatitudine quod in fine tem-
porum scitis promittat redundet in inferiorem natu-
ram quod est corpus non beatitudo quod frumentis et intellige-
tis est propria: sed plenitudo sanitatis et incorrupti-
onis vigor. **V**nde autem Bonaventura. in suo. iij. di.
xlvi. ita posuit. Quod est loqui de dotibus corporis in
quibus eius glorificatio consistit: vel quantum ad di-
positionem vel quantum ad summationem. **S**i quan-
tum ad dispositioem sic dicunt dispositioes quod sunt
qualitates absolute ipsius corporis quod sibi dantur
a deo in eius reformatione. **S**i quantum ad summa-
tionem sic dico quod sunt a gloria aie siue ab ani-
ma gloria. Unde sicut in preciis anima in corpore in-
fluit. et pellit influentiem corpus est coloratus
durabilius et tuosius et agilius quam cum anima se-
paratur. Sicut dico in proprio suo modo quod anima glo-
riosa influens in suum corpus omnes dotes istas
ad quas dispositionem habebat per sui reforma-
tionem perficit et summarit. **S**ecundo consideremus
de dotibus corporum distinctos. distinguun-
tur enim a sanctis quatuor dotes ipsum corpus glorio-
sum perficientes: videlicet impassibilitas. claritas. sub-
tilitas et agilitas. **R**edo autem huius numeri et suffi-
cientie assignat a Bonaventura. quod corpus nostrum est co-
positum ex quatuor elementis. et quod elementa sunt imp-
fecta. quadruplicem habet ab eis defectibilitatem. Ab
aque elementum humidum et passibile habet passibili-
tatem et corruptioem. unde humidum aqueum corpus cor-
rupit. Ab terra quod est elementum opacum habet obscurita-
tem. Ab igne asperitatem quod calor summarit et inuen-
it. et inuenit indiget ciborum alimonia. Ab aere habet
firmitatem. Per enim facile mutantur et cedit cuiquebet
impellenti. **Q**uoniam ergo quatuor isti defectus debet per bona

opposita remoueri. **A**d hanc corporis perfectum per
fectione completa. **I**psa quatuor sunt dotes: et corrup-
tionem et passionem incorruptibilitas vel impas-
sibilitas. **C**ontra obscuritatem claritas. **C**ontra aia
litatem subtilitas. **C**ontra infirmitatem virtus siue pe-
netrabilitas. **H**inc apostolus. ad Thessalonici. xv. capitulo.
ad. **S**emina in corruptione surget in incorruptionem.
Ecce impassibilitas. semina in ignobilitate. sur-
get in gloria. **E**cce claritas. semina in infirmitate
surget in virtute. **E**cce subtilitas. semina in anima
le surget subtilitas. **E**cce agilitas. **E**t Augustinus. li. xxiiij
de ciui dei inquit. **A**b his enim corporibus nostris
omnis deformitas. ois tarditas. ois infirmitas.
ois corruptio. omnis deformitas per claritatem.
ois tarditas per agilitatem. ois infirmitas per subtili-
tatem. ois corruptio per impassibilitatem. videtur
itaque sufficiens ista dotum enumeratio. **N**on do-
tes corporis dicuntur non omnes qualitates: sed qua-
litates nobiles et principales de novo super addi-
ti nature. **E**t quod de novo superaddite debent acci-
pi sunt naturales defectus. et hi sunt causas prin-
cipales qui sunt quattuor elementa. **T**ertio
consideremus de dotibus corporum beatorum co-
ditionem. **D**ridma dos est impassibilitas. Erunt
enim corpora illa incorruptibilia et impassibilia.
Sed huius impassibilitatis causam diversimo
de clericis ponunt. **D**icunt ergo quoddam quod elemen-
ta erunt in corpore gloriose sunt substantiam non
sunt qualitates. **E**t ideo quod substantie nihil est co-
trarium. sed ubi nulla est contrarietas nulla est pu-
gnia nec dissolutio. ex consequenti corpora illa
erunt incorruptibilia et impassibilia. sed hoc sta-
re non potest. ut dicit Bonaventura quod a corpo-
ribus gloriosis ut refert Augustinus. virtus detrahun-
tes sunt eis naturales. ergo manebunt. **S**i dicas
quod manent sunt essentiam non sunt actus. **C**ontra quod
vnum quodque nobilis est quoniam est coniunctum
actui quod quoniam non. **A**lii dicunt quod corpora beatam erunt
impassibilia per hoc quod cessabit motus celi quod cessat
in nihil potest moueri. **S**ed articulus iste excō-
municatus est. **N**am sunt Augustini si cessaret
motus celi adhuc rotarum figuli posset moueri. **L**an-
dulfus suo quarto asserit quod causa impassibilitati
corporum beatorum est ex hoc quod voluntas divisa
non coagit cuiuscumque cause secundum corrumpeti. **L**essan-
te enim prima causa ab actione cessabit causa sua secunda. **I**deo
nulla causa secunda potest corrupte corpora beata. quia
deus non coaget illi sicut corpora trium puerorum
erant impassibilia ab igne. quod deus non coage-
bat igni ad comburendum eos. licet coageret ei
ad talia combustibilia. **S**i obiectas haec ista. quod tunc
impassibilitas non esset dos. quod nihil poneret in cor-
pore dotato nisi suationem actionis diuine. **E**t
secundo quod eodem modo erunt impassibilia corpora

Dominatorum quod deus non coaget igni ut corrum pat ea. Ruidet Landulfus quod non oportet quod dos sit in dotato. Nam dos non est in sposa quod dota; sed sufficit quod ex dote aliquod fiat circa personam dota tam. et sic est in pposito. Vel dicere possumus quod impassibilitas est quidam pueratio possibilis seu potest recipiens passionem. et ista pueratio est in corpore dotato. sed corpus beatus est a voluntate divina. de corporibus vero damnatis dicit Landulfus quod non habebunt dotem impassibilitatis. tum quod fortissime patiens ab igne. tum quod non da eis permeritis quod non corrumpantur ab igne; sed ut continue crucientur. Riccardus vero in suo. iiiij. vbi. s. refert quod in impassibilitate est considerare et illud quod ponit nullum quod excludit. Quoniam enim significatur negatiuo modo. in res per eam significata non est pueratio; sed habitus. Est enim qualitas in corpore redundantia beatitudinis aie causata. corpus puerens ab omni passione corruptioni triaria. Obmis sis itaque doctorum opinionibus varijs de causa passibilitatis illoque corporum glorificatorum firmiter et indubitanter tenere debemus; quod praetacta corpora nec patiens nec poterunt pati nec ab interiori nec ab exteriori. non a frigore non a calore. non a fame. non a siti. non ab egreditudinibus et huiusmodi qualibus molestiam in propria vita quotidie. Ideo Apocalip. xxij. c. scribitur. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus neque clamor. Erit itaque ibi sanitas sine infirmitate. iuuuentus sine senectute. vita sine morte. Secunda dos corporum beatorum est claritas. de hac scribitur Sap. iiij. ca. Fulgebuit iusti. et Ioh. xiiij. ca. Fulgebuit iusti sicut sol in regno patris eorum. Sunt nihilominus in hac parte tres theologorum positiones attendende. Prima est domini Bonaventure et Landolfi. qui dicunt quod corpora beatorum erunt luminosa et colorata. Colorata quedam propter naturam quatuor elementorum et eorum qualitates ex quibus constabit corpus humanum. Sed luminescens ratione luminis super additi. nam et noctiluca de die appareat colorata. de nocte lucida. Hinc carbonem vel suam naturam alicuius coloris est; igne aut adueniente efficitur luminosus. et tunc nihilominus est coloratus. quod est ibi lux materie terrestri incorporata. Sic corpus resurgens per naturam suam habebit colorem et claritas luminis super induet ipsum sicut ignis carbonem. Secunda positione est Riccardum quod lux elementaris et lux corporis glorificati non sunt eiusdem speciei; sed lux est quasi quidam imitatio illius sicut lux spumalis aie non est eiusdem speciei cum spumali luce glorie. sed est quidam imitatio illius. Hinc lux solaris eiusdem speciei non est cum luce corporis glorificati sed una est quedam similitudo seu imitatio alterius. Et licet dicatur Matth. xxij. c. de christo

Resplenduit facies eius sicut sol. tamen glosa ibi dicit plus certe quam sol; sed non habuit exemplum maius cui comparet. Tertia ppositio est quod lux corporis Christi eiusdem speciei est cum luce quam post resurrectionem erat in aliis corporibus glorificatis. Ideo Applus dixit. Reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. Tamen erit differentia inter lucem corporis Christi et lucem aliorum. Et inter se etiam differunt lux unius corporis gloriosi a luce alterius secundum magis et minus. quod notauit apostolus dicens ad Chorin. xv. c. Alia est claritas solis. Alia claritas lunae. Alia claritas stellarum. Stella enim differt a stella in claritate. sic et resurrectio mortuorum. Nam sicut dicit magister suus in Ira. Claritas corporum est differentia secundum differentiam gloriarum. quod ex claritate beatitudinis anime claritas redundabit in corpore. Unde secundum proportionem qua beatitudo anime Christi excedit beatitudinem cuiuslibet alterius anime. sic lux corporis Christi excedit lucem futurorum in quoque alio corpe. Tertia dos corporum beatorum erit sublimitas. vbi dicit Riccardus de media villa ex mente phili. Res tritici de causa est penetrativa. Aut propter quantitatem parvitudinem. maxime secundum latitudinem et profunditatem. Unde acus quamvis longa penetrativa est. Aut propter raritatem. et sic aer est penetratus. Aut propter actionem virtutis magnitudinem. Et sic vincitur est penetratio multo magis quam simplex aqua penetrans tenuis. Quapropter aqua cum modico vino bibita magis refrigerat sanguinem quam si per se bibatur. quod vicenum facit eam ad loca corporis penetrare. Secundum secundum cam penetrandi non attendit subtilitas corporum beatorum quia in debita quantitate resurgent. Recertia secundum cam secundum. quod tota materia que est necessaria ad essentiam eorum resurget in eis. Unde quidam errauerunt dicentes quod corpora glosa erunt riora aere vel vento. quem errorem vt ponit Gregorius in moralibus tenuit. Euticius constantinopolitanus vobis episcopus. Igis subtilitas illorum corporum erit secundum tertiam cam. per virtutem namque beatitudinis anime erit in beatissimis corporibus tanta magnitudo virtutis actionis quod per eam multo efficaciter poterit penetrare quam ignis vel aer. Unde Anselmi de similitudinibus infra principium et medium de quolibet beato dicit quod instantia erit fortis ut etiam si velet terram commouere possit. Quarta dos corporum beatorum erit agilitas. de qua Sap. iiij. c. scribitur. Tercius scintille in arundinetu discurreat. sed beati volabunt et non deficiet. Ad quod intelligendum dicit Landulfus quod tria concurrunt ad agilitatem. Primum est potentia aie motiva. Duplex enim motus est in homine. unus qui est secundum elementum predominans quo mouetur deorsum. et iste motus non inest sibi per animam. Alius est motus

pgressiuus cuius pncipiū est anima: q̄ mot⁹ tri-
pliciter differunt. Primo q̄ vnuus est ab anima
sc̄z pgressiuus. Ali⁹ aut̄ nō. Sc̄do q̄ mot⁹ pri-
mus est ad vnuū tm̄ eo q̄ sequit̄ ḡuitatem. sc̄ds
pōt̄ esse ad diuersa fm̄ diuisam apprehensionem
sensus quā sequit̄ aia. Tertio q̄ in p̄mo motu
grauitas q̄ est pncipiū eius nō pōt̄ desistere: si
secundo motu pōt̄ aia desistere. h̄z nihilominus
aima potentia non solū ad motu pgressiuuz or-
ganice: s̄ ad mouendū corpus nō organice. Di-
citur aut̄ anima mouere organice qn̄ mouet vnā
p̄iem mediante alia. sicut mouendo cor mouet
alia membra. t̄ sicut motus pgressiuus. Mo-
uet em̄ immediate vnam ptez. mediante illa mo-
uet aliam. t̄ sic mouet totus hō successiue. Di-
citur eti⁹ anima mouere non organice mouendo to-
tum siml. Et sic aia beata poterit corpus subito
mouere: licet non in instanti de loco ad locum.
Secundū qd̄ occurrit ad agilitatē erit multipli-
catio spirituū purissimoz. tum qz spūs vitales
erunt purissimi t̄ vigorosissimi. tum qz corpus
replebit aliquo purissimo elemēto. s. purissimo
aere vt nō sit vacuum: qz non erunt tunc feces.
Tertiū qd̄ cōcurrat ad agilitatem erit remotio
omis dispositionis q̄ est in neruis t̄ in corpe: et
ois ponderositas que non est de essentia nature
Et iū aia poterit mouere facilis tale corp⁹ vel
motu pgressuō vel totum simul. Si dicas quō
stabunt corpora in celo empyreo? R̄ideo q̄ am-
bulabūt t̄ mouebuntur s̄būo plibito. si qn̄ sta-
bunt credit̄ q̄ stabūt erecta. licetem̄ corpori in-
q̄sum corpus est magis competat sedere vel ia-
cere. Tū in q̄sum est instrumentū anime magis
coepit sibi stare ppter pncipatōez ad operan-
dum. Unde Stephanus vidit Iesum stantem
ad dextris dei. Actuū. vii. c.

Cōingens erit leticia beatoruz ex eo
q̄ habitabūt in celo empyreo. Ca. iii.

Tertio ostēdim⁹
q̄ sit copiosum gaudiū beatorum p-
pter loci habitatōz. q̄ habitabūt in
celo. vbi tria dubia merito declaremus.

P̄mū vtrū scripture sacra celi pductionez
recie denūciet.

Secundū vtrū celum sit vnuū vel plures.

Tertiū vtrū celum sit locus beatorū.

Ad p̄mū dubiū oris ambiguitas et quidē nō
parua. quoniā Gen. i. ca. scribit̄. In principio
creauit deus celum et terram. vbi afferit scriptu-
ra celum p̄ma die creatum. Deinde sequit̄. Vo-
cauit deus firmamentū celum: quod confirmat
secunda die factum. Ad hoc respondet Tho. j.
pte. q. ix. viii. p̄mo fm̄ Chrys. q̄ afferit q̄ moy-
ses summarie dixit qd̄ deus fecit p̄mittens. In

pncipio creauit deus tē. postea p̄ ptes explica-
uit. sicut si q̄s dicat. hic artifex fecit hāc domū.
t̄ postea s̄bdaf. p̄mo fecit fundamēta. sc̄do ere-
xit parietes. tertio supposuit tectum. Et sic non
oportet nos aliud celū intelligere cū dī. In pnc-
cipio creauit deus celū t̄ terrā. Et cū dī q̄ sc̄da
die factum est firmamentū. Secūdo potest dici
aliud esse celū qd̄ legit̄ in pncipio creatum t̄ qd̄
legit̄ sc̄da die factū. t̄ hoc diuersimode. Nā fm̄
Augl. Celum qd̄ legit̄ p̄ma die factum est na-
tura spūalis informis. Celū aut̄ qd̄ legit̄ sc̄da
die factū est celū corporeū. fm̄ yo Bedaz t̄ Se-
rabiū. Celum qd̄ legit̄ p̄ma die factū est celum
empyreū. Firmamentū yo qd̄ legit̄ sc̄da die fa-
ctum est celum sidereū. Damascenus yo dicit
q̄ celū p̄ma die factum est quoddā celū spericū
sine stellis. de quo p̄bi loquunt̄ dicentes ip̄um
essenonam speram et p̄mum mobile qd̄ mouet
motu diurno. Per firmamentū yo factuz sc̄da
die intelligit celum sidereū. Secūdū dubiū
fuit vtrum celum sit vnuū vel plures. Et q̄ sit
vnuū p̄bari posset qz dicit̄ celum in singulari
Gen. i. c. vbi supra. Sed hec obiectio debilis ē
qn̄ scripture sepius celos nomiat in plali. Un
Deutero. xxviii. c. Audite celi que loquar. Et
secudi Regū. xxv. c. Inclinauit celos t̄ descen-
dit. Et Job. xv. c. Celi non sunt mundi in p̄spe-
ctu eius. Et psal. ii. Qui habitat in celis irride-
bit eos. Et psal. xxxv. Verbo domini celi firma-
tis. Et psal. xliv. Anniciabūt celi iusticiaz
eius. Et ps. lxxvii. Tui sunt celi t̄ tua ē fra.
Et Sap. ix. Que i celis sunt quis inuestigabit.
Et Esaie. xlvi. Rorate celi desup. Et Ezech. i.
Aperti sunt celi t̄ vidi visiones. Et ad Hebre.
p̄mo. Opera manuū tuarū sunt celi. Respōdet
ḡ Tho. j. pte vbi supra. Q̄ circa hoc videſt esse
qd̄am diuersitas inter Basiliū t̄ Chrys. Et
sostomus em̄ dicit non essenli vnuū celuz. Et q̄
pluralit̄ dicit̄ celi celorum hoc est ppter pprie-
tatem lingue hebree in qua consuetum est vt ce-
lum solū pluralit̄ significet. Sicut sunt mltia eti-
am noia in latino que singulari carēt. Basilius
aut̄ t̄ Damascen⁹ dicūt plures esse celos. Sed
h̄ diuersitas magis est in voce q̄ in re. Nā Cri-
sost. vnuū celū noiat totuz corpus qd̄ est supra
terram t̄ aquā. nam etiā aues q̄ volat̄ in aere di-
cūtur ppter hoc volucres celi. H̄z q̄ i isto cor-
pore sunt mltie distinctiones ppter hoc Basili⁹
ponit plures celos. Ad distinctiōz ḡ celoz sci-
endam considerandū est q̄ celum tripliciter di-
citur in scripturis. Qn̄q̄ enim dicit̄ p̄pe t̄ nali-
ter. t̄ sic dī celū corpus aliqd̄ sublime t̄ lumino-
sum actu vel potentia t̄ incorruptibile p̄ natu-
ram. Et fm̄ hoc ponunt̄ tres celi. Primum to-
taliter lucidum quod vocat̄ empireum. Secun-

dum totaliter dyfanū quod vocant celū aque
um vel crystallinum. Tertium partim dyfanū
et partim lucidum actu quo vocant celum si-
dereum. Et dividit in octo speras. s. speras stel-
larum fixarum et septem speras planetarū que
pnt dīci octo celi. Secundum dī celum p participati-
onem alicuius proprietatis celestis corporis. s.
sublimitatis et luminositatis actu vel potentia.
Et sic totū istud spaciū qd est ab aquis vscz ad
orbem lune. Damascenus ponit vnu celuz no-
minans illud aereuz. et sic fm eum sunt tres celi
aereū. sidereū. et aliud supius de quo itellgit q
apl's legif rapt' vscz ad tertiu celū. Et qd istud
spaciū cōtinet duo elemēta ignis et aeris; et i ytro
ez eoꝝ vocat inferior et superior regio. Jo istud
celum Rabanus distinxit in quatuor. supmaz
regionem ignis noīans celū igneū. Inferiorem
qo regionem celum olimpiū ab altitudine cuius
dam montis qui vocat olimpus. Supmaz qo
regionem aeris vocavit celuz ethereū ppter in
flamationem. Inferiore qo regionē celū aereū
Et sic cū isti qtuor celi trib⁹ superiorib⁹ cōsume-
rāt sūt in vniuerso fm Rabanū. septē celi cor-
poris. Tertio dī celū methaphorice. et sic qnqz
ipsa sancta trinitas dī celū ppter eius spūalem
sublimitatē et luce. Qnqz etiā spūalia bona in q
bus est sanctorū remuneratio ppter eoru⁹ emi-
nentiam celi nominat. Qnqz qo tria genera su-
pernaliū visionū. s. corporalis. imaginarie. et
tellectualis tres celi nominant. de quibus expo-
nit Aug⁹. q paulus est raptus vscz ad tertium
celū. Tertiu⁹ dubiu⁹ fuit ytrū celū sit loc⁹ bea-
torū. Et qd sic pat̄ ex testimonio scripturarum
Inquit enim saluator n̄ Matth. v. ca. Beati
pauperes spū qm ipso⁹ est regnū celorū. Et. vſ.
ca. Herces v̄ra copiosa est i celis. Et. xxij. c.
Erunt sicut angeli dei in celo. Et paul⁹ actuu⁹
xiiij. ca. Oportet nos p multas tribulatiōes in-
trare in regnū celorū. et Petrus. i. epla. c. ii. Benedic-
tus deus et p dñi nr̄i iesu xp̄i qui regene-
rauit nos in spem viuam. p resurrectione iesu
xp̄i filii sui et dñi nr̄i in hereditatē incorruptibi-
lez et incontaminatā in celis. Et etiā ecclesia cā-
tat. Gaudent in celis anime sanctorū qui cristi
vestigia sunt secuti. Et iterum in officio vnius
martyris. Iste est qui cōtempsit vitam mundi
et peruenit ad celestia regna. Et Macrobius
sup somnium Scipionis. Sic habeto omibus
qui patriam suauerint iuuerint auxerit certuz
esse in celo diffinitum locum ubi beati euo sem-
piterno fruantur. Et Lucretius de quo refert
Lactantius. li. vii. Cedit idem retro d terra qd
fuit ante in terrā. Sed qd missum est ex etheris
oris. Id rursum celi fulgentia templa receptat.
Eouenit itaqz in hoc omnes viri sapientes q

beati habitant in celo. Theologi vero explicant
illud fore celū empirreum. qd fm Tho. i. parte
q. lxv. dicit empireū. i. igneum non ab ardore
sed a splendore. Qualis vero accedit ad leticiam
sanctorum esse in celo satis cōstare potest ex his q
dicūt in fmone de aie rōnalis admirandis pre-
rogatiuis. Vḡis dicere possumus cuꝝ ppheta.
Beati qui habitant in domo tua dñe i secula se-
culorū laudabunt te. Ibi erit ex omni pte qui-
es et delectatio. et sancti omes eterna pace fruetur.
Ad quaz nos pducat dei et virginis filius iesus
xp̄s qui viuit et regt in secula seculorum Amen.

Cerimo vicesimustertius d̄ eximia
nobilitate et pstantia aie rōnalta cor-
pori vnite qd a corpore sepate.

Ecce omnes ani-
me mee sunt. Bei viuentis vba sunt
ista originaliter Ezechiel. xviii. ca.
Volendū pfecto est de multitudine hominum
pereuentū. qui cōcupiscentias prauas isequen-
tes. virtutibus ieunii omni vicioꝝ pitudini se
se dederūt. Hi equidem oblii excellētie ac dig-
nitas aiarum suarū defluuit luxuria. et delicate-
tē atqz molliter viuunt abhorrentes parcitatem.
cōtinentiam. sobrietatem. et qd qd ē quod viros
bonos deceat. Fidei vero documenta irident.
doctrinam euangelicā spēnūt. de regno celorū
rum desperant. negant atqz penas inferni. La-
libus autem erroribus inuoluuntur. quoniam
de anima rōnali minus bene sentiunt. qnqz af-
firmantes animas nō reperiri. Aliqñ et illas nō
multe nobilitatis fore suadentes. Interdū qo
et eas cū suis corporibus improbe satis cōten-
dentes corrumpi. Quos qd aliud dixerim nisi
pecora īmundissima atqz indomitas ferasimo
qbuscūqz beluis īmanissimis deteriores. Inqt
enim David in psal. Homo cuꝝ in honore esset
non intellerit cōparatus est iumentis insipien-
tibus et similis factus est illis. Nam sumus ille
pater qui sapientia sua condidit omnia. minuit
hominē paulominus ab angelis. coronans glo-
rie et honore dum intellectuā animā illi dedit.
qdere vt aperiant mentes cunctorū ad anime
verissimam cognitōne illamqz vnuquisqz stu-
deat bonis et sancti moribus exornare. decreui
in presenti fmone de ipsa anima verba facere.
de qua tria mysteria pponimus cōtemplāda.

Cidrum dī diffinitionis.
Cidom productionis.
Cidum separationis.
Quid sit aia que nō ē corp⁹ nec ex se-
mīe causata. et que vna sola ē i hōic.
(Capitulū. i.)